

ГОРИЗОНТИ ЗАЧЕПИЛІВЩИНИ

№8

23 ЛЮТОГО 2013 РОКУ

Газета Зачепилівської районної ради | Заснована у квітні 2011 року

СЬОГОДНІ — ДЕНЬ ЗАХИСНИКА ВІТЧИЗНИ

ШИРО ВІТАЮ ВСІХ ЖИТЕЛІВ ОБЛАСТІ З ДНЕМ ЗАХИСНИКА ВІТЧИЗНИ!

23 лютого — святом сильних духом людей, відданих справі та державі, патріотів, які присвятили своє життя служінню народу України.

У цей день ми особливо шануємо ветеранів за їхній безсмертний подвиг, що є прикладом для наслідування прийдешніми поколіннями та дітьми військовими, які сьогодні продовжують славетну історію вітчизняних Збройних Сил.

Від імені депутатського корпусу обласної ради бажаємо всім успіхів у військовій службі, злагоди та благополуччя вам і вашим рідним. Зі сльозами!

Сергій ЧЕРНОВ,
голова Харківської обласної ради

ШАНОВНІ ЗАХИСНИКИ ВІТЧИЗНИ, ДОРОГІ ВЕТЕРАНИ!

Вітаємо вас з Днем захисника Вітчизни!

Наступної — небагато в нас таких важливих дат, як день тих, чия професія — Батьківщину захищати.

Це справжнє свято мужності й самовідданості, лицарства і благородства, жадливого володіння зброєю оборони, визвольної й захисника Вітчизни, подвигами: стало уособленням святам усіх часів і віків.

Це свято казачого, що в той чи інший час віддав свої знання, силу, мужність і професіоналізм справі захисту нашої держави.

Вітаємо усіх, хто носить високе звання захисника Вітчизни, та бажаємо успіхів вам, у кожді істоті на нього ще впереду. Сердечні вітання ветеранам, учасникам війни, військовослужбовцям, воїнам запасу, бійцям та матірям солдатів. Міцного здоров'я, добра, щастя, злагоди вам та вашим рідним.

Голова районної державної адміністрації
Лілія КОБИЛЬСЬКА

Голова районної ради
Леонід ГЛЯНЬ

"СЛУЖУ НАРОДУ УКРАЇНИ!"

Зовсім недавно, декілька місяців тому, після строкової служби у Військово-Морських силах України повернувся у рідне село Устимівка Григорій Гаврилко. Змужнілим, дорослішим, одним словом, справжнім чоловіком зустріли батьки свого синопка. У 2011 році він єдиний з району потрапив до міста-героя Севастополя на мис Фіолент, де розташована частина берегової оборони ракетних військ. Ось що говорить про армійську службу колишній військовослужбовець строкової служби: "Спочатку служити було дуже важко. А вже коли призначався до військового розпорядку, навчання і навантаження, то так сподобалося, що й додому повертатися не хотів". Допомогала в армійській службі й спеціальність, яку здобув юнак одразу після закінчення школи в Карлівському училищі.

Вже дипломованим трактористом-машиністом йшов служити до лав армії. Там і набирився досвіду водійської справи на вантажному автомобілі ГАЗ-66, яким возив радіостанцію для встановлення зв'язку під час навчання.

Розповідав колишній військовослужбовець і про те, як виходив на навчання у море на військовому кораблі, на якому обслуговували ракетні установки, відпрацьовували "ворожі" надводні цілі.

У Григорія є ще три брата. Старший Сергій, вже відслужив у армії. Руслан здобуває мирну спеціальність — навчається на будівельника в м. Харків. А от молодший Микола після закінчення школи теж мріє про службу в армії, але вже контрактну.

Олена КУЖЕЛЬ,
Фота Володимира КУРЧУКИ

З УВАГОЮ І МИЛОСЕРДЯМ

3 стор.

"СХИЛЯЄМО ГОЛОВУ НИЗЬКО, ЩОБ ШАНУ ГЕРОЯМ ВІДДАТЬ"

4 стор.

НЕСЕ ДОБРО У СВІТ І В НІМ САМА ЗОРІЄ

5 стор.

ЗУСТРІЛИСЯ НА "ПЕРЕХРЕСТІ КОХАННЯ"

6, 8 стор.

ПРЯМА ЛІНІЯ

26 лютого з 10:00 до 11:00 год. відбуватиметься пряма лінія з начальником служби у справах дітей райдержадміністрації Т.М. Коломацькою на тему: «Основні напрямки щодо здійснення опіки, піклування над дітьми». Телефон «прямой лінії»: 5-18-46.

НОВИНИ

ПО ОБЛАСТІ

У Харкові проведено семінар-нараду з актуальних питань діяльності районних комунальних ЗМІ. В рамках семінару редактори обговорили відповіді на актуальні питання, що стосуються юридичної та фінансової сфер діяльності районних газет. Як повідомила в ході семінару-наради з актуальних питань діяльності районних комунальних засобів масової інформації начальниця управління у справах преси та інформації ХОДА Вікторія Маренич, у квітні цього року утриманням буде проведено обласну секторну нараду з районними обласні. За її словами, одним з питань, які плануються розглянути під час наради, буде укладання договорів між райдержадміністраціями та райрадами з редакціями районних газет. Вони мають бути підписані у всіх районах області, бо саме таким чином визначається період фінансування засобів масової інформації. Крім цього, планується розглянути питання реалізації та фінансування програми розвитку інформаційного простору на Харківщині.

XXXX

За інформацією ХОДА, у ході прес-конференції директор Департаменту науки і освіти Роман Шаповал повідомив, що інформація про отруєння дітей в Зачепилівському ліцеї, яка поширилася днями в деяких ЗМІ, була перевірена фахівцями і підтвердження не знайшла.

"Знаваного ліцею повернулася оперативна група Департаменту науки і освіти. Може сказати, що за даними від структур, які підпорядковуються Департаменту охорони здоров'я, інформації, що підтверджує отруєння дітей, немає. Ті діти, про яких йшлося у п'ятницю, сьогодні присутні на заняттях", — повідомив Роман Шаповал.

XXXX

Листоноша сел. Звєрєвільна Людмила Косово отримала перший приз у мовурсі передати на газету "Слобідський Край" — мікро-виступу піч.

ПО РАЙОНУ

У районній державній адміністрації за участю Віце-президента Співки підприємств Харківської області А.М. Похитила та виконавчого директора Співки підприємств в Харківській області О.М. Авістарової пройшло засідання, на якому було підписано Меморандум порозуміння між районною державною адміністрацією та приватними підприємствами району, що здійснюють роздрібну торгівлю хлібом, головною метою якого є збереження стабільних цін на хліб соціальних верств.

Була також розглянута пропозиція виконавчого директора Співки підприємств Харківської області О.М. Авістарової про створення Співки підприємств у нашому районі, а також можливість підтримати членів Співки району з боку Співки підприємств у Харківській області.

XXXX

Голова райдержадміністрації Лідія Кобильська побувала з робочою поїздкою в Бердівській сільській раді, в ході якої провела нараду щодо функціонування Бердівського НВК та зустрілася з педагогічним колективом навчального закладу, оглянула їдальню, внутрішній туалет і кімнати кімнати.

У РАЙОННІЙ ДЕРЖАВНІЙ АДМІНІСТРАЦІЇ

РОЗГЛЯДАЛИСЬ ОСНОВНІ ПИТАННЯ

Головою райдержадміністрації Лідією Кобильською проведено розширену оперативну нараду з основних питань життєдіяльності органів виконавчої влади та місцевого самоврядування, в якій взяли участь заступники голови райдержадміністрації, голова та заступник голови районної ради, керівники підрозділів райдержадміністрації, керівники підприємств та організацій району, селищний та сільські голови, завідувачки дошкільними навчальними закладами.

Про утримання та проведення ремонту доріг комунальної власності доповів головний спеціаліст відділу житлово-комунального господарства, містобудування та архітектури райдержадміністрації Олександр Гвоздик, який зазначив, що на утримання та ремонт доріг комунальної власності на 2013 рік заплановано виділення коштів (субвенція з державного бюджету) в сумі 382,5 тис.грн. Відділом житлово-комунального господарства, містобудування та архітектури райдержадміністрації направлено пропозиції в Департамент житлово-комунального господарства та розвитку інфраструктури Харківської облдержадміністрації на виділення коштів з обласного бюджету для поточного ремонту доріг комунальної власності в сел. Зачепилівка.

Завідувачка сектору статистики по Зачепилівському району Людмила Гринченко доповіла про проведення роботи щодо впорядкування назв вулиць та номерів будинків, зазначивши, що згідно Закону України "Про Всеукраїнський перепис населення", місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування забезпечують визначення і уточнення переліку та меж населених пунктів та упорядкування в них назв вулиць,

провулків тощо, нумерації кварталів, будинків та квартир. Звернула увагу, що 20.11.2012 року проведено повторні перевірки стану адресного господарства в селищі, які показали, що не мають показників 39% або 12 вулиць із 31, та 53% або 676 будинків із 1279.

Про функціонування дошкільних навчальних закладів району доповів заступник начальника відділу освіти, молоді і спорту райдержадміністрації Олександр Зеленький, зазначивши, що забезпечення різнобічного розвитку дошкільнят у районі здійснюють 7 дошкільних навчальних закладів, у тому числі 2 дошкільні підрозділи у складі навчально-виховних комплексів — усі заклади комунальної форми власності. Існуюча мережа вищезазначених закладів району не в повній мірі забезпечує освітні потреби населення, особливо в сільській місцевості, адже на території трьох сільських рад (Сомівської, Забарівської, Малюорницької) дошкільні навчальні заклади відсутні. Через недостатню кількість дитячих садків існують черги на зарахування в них дітей. Станом на 15.02.2013 на обліку для влаштування в дошкільні заклади знаходяться 124 дитини.

Головою райдержадміністрації Лідією Кобильською надано доручення заступнику го-

лови райдержадміністрації Наталії Бойко підготувати та провести нараду за участю керівників загальноосвітніх та дошкільних навчальних закладів району та сільських голів щодо подальшого функціонування вищезазначених закладів.

Директор територіального центру соціального обслуговування (надання соціальних послуг) райдержадміністрації Анастасія Омелюченко доповіла про стан соціального обслуговування, надання соціальних послуг мешканцям району територіальним центром соціального обслуговування (надання соціальних послуг) районної державної адміністрації. Зазначивши, що соціальні робітники територіального центру соціального обслуговування надавали одиноким непрацездатним громадянам похилого віку та інвалідам, які частково або значно втратили здатність до обслуговування, різні соціальні послуги вдома. У відділенні організації надання адресної натуральної та грошової допомоги на обслуговування знаходиться 502 чоловіки, із них обслуговувано 475 чол., видано 500 кг гуманітарної допомоги — речей, які були у дітях та 91 продуктивний набір до Дня людини похилого віку та Дня інваліда. При відділенні знаходяться та надаються за потре-

бою в користування непрацездатним громадянам засоби реабілітації.

Селищний та сільські голови, керівники підрозділів райдержадміністрації та установ району звітували про проведену роботу за минулий тиждень та визначили завдання на наступний тиждень.

Заступник начальника Зачепилівського РВ ГУМВС України в Харківській області В'ячеслав Грощенко звернувся до присутніх селищного та сільських голів щодо необхідності проведення роз'яснювальної роботи серед населення про крадіжки поштових і великої рогатої худоби та тісної співпраці з представниками органів внутрішніх справ.

Голова районної ради Леонід Глянь проінформував про можливість направлення навчатися бажаних у державній навчальній заклад "Харківський обласний навчальний центр підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації кадрів АПК" (сел. Писочин), звернувшись до сільських голів щодо необхідності проведення роз'яснювальної роботи серед населення по виплаті дотацій на утримання молодяцької великої рогатої худоби.

Підводячи підсумки наради, голова райдержадміністрації звернула увагу сільських голів щодо необхідності поновлення соціальних угод та проведення роботи по визначенню назв вулиць та номерів будинків.

ЗАЧЕПІЛІВСЬКОМУ РАЙОНУ — 90 ! ВОСЕНИ 43-ГО...

Уперше з ними матеріалами мені пощастило познайомитися в Зачепилівському краєзнавчому музеї у дні, коли в районі відзначався знаменний для всіх зачепилівців день — визволення від німецько-фашистських загарбників. Та й не тільки мені. Пам'ятаю, з якою цікавістю пересортвали поштові листи від часу появи Почесний громадянин району Сергій Архипович Сало, ветерани і учасники війни, які завітали туди. Ще в ті часи. Адже тих документів майже сім десятиліття не торкалася людська рука. І якби не старання завідувача районним архівом Олександр Володимировича Хасиника, ніхто з сучасників і не знав би як і чим жили наші села після окупації.

Координаторами всього, що відбулося на звільненій території після відступу фашистських військ стали військовомедичні інженери районних рад депутатів трудящих, райкомі ВКП(б) та земельні відділи. А безпосередньо на місці центром сіль починався, як і в довоєнні роки, спали відрядки. І в головному призначилися шановні люди, названі депутати. "Довоєнні" депутати виступали також організаторами мітингів, акцій, свята, які сльозами і ділом докормили швидше лівидувати наслідки окупації.

Та все ж, як і до війни, велику роль в житті селян відігравали колгоспи. Їх на території нашого села було кілька. Так, у перші повні роки розпочали територіальної Леб'язької сільської ради було сім колгоспів: "Красное знамя", "За власть Советов", "Новая земля", "Свобода", "Красный Октябрь", "Перемога", імені Кірова — варті стільки, скільки існувало і до війни. На прикладі одного з них — "Новая земля" і розповім про те, як історично в ті дні обидва селища існували.

Обстрілявими пораненими в справово м'ясоробу — на сувоєнісній Пушкарівській площі. Серед них був життєвий в районі хлібороб, оранкооселець Іван Семенович Губанов. Та марне життя в Леб'язькому брало своє. Так, уже в кінці вересня — на початку жовтня інвалідом, як і втратив понесла селяни від німецької окупації. В ті часи іншої міри постраждало більше 30 сімей. Так, розвин Степанові Бугаєві і Антоніні Верещині були виселені з села і змушені в чужих краях, сели Луарія Трушківської і чоловіка Христини Пекієвої розстріляні німці, невідома доля чоловіка Нини Леус, Удана Коваленко, Наталія Овчаренко і Наталія Зарєвко, дружок Агріпінія Кофані і Антонія Вегузова, яких арештували поліцаї. Більше 30 юнаків і дівчат було направлено на примусові роботи в Німеччину.

У ті дні проводилися і покреселі перепису населення і великої худоби. У списку про наявність працівників по першій бригаді виявилось 276 чоловік, по другій — 156. Та більшість з них — старіші, жінки, діти, інваліди. Давно за собою переважило Мезенцевим — Соломанівці та Івану підбирався до цього жаггетового ювілею подорожувати Трушківських — Петро та Меланих, інвалід Мартин Попов, а на них покладалися великі надії, очікувалися вкладу в розвиток народного господарства, здружаного війною.

Трохи згодом ті списки уточнювалися. Уже 3 жовтня стало ясно на території колгоспу проживає 473 чоловік. І тільки 170 з них — працездатні. Переважно — жінки, солдати.

А ще через кілька днів в артілі визна-

чилися з постійними кадрами. 27 вересня на адресу Зачепилівського райлісгоспмату направлено лист про закріплення на роботі в колгоспі "Новая земля" Леб'язької сільської ради жовтисом Гавриля Кивалюка і Тимофія Зеленького, теляраром Володимир Сорокіна, Якова Попова, Федора Кофанова, рахівником Єфросинію Гайворонську, ветсанітаром Ілєю Мавоцьким, поповомом Сергія Мезенцева, бригадиром Іваном Гонсарі. Головою колгоспу просяли закріпити Костянтин Овчаренко, "Турки" у 51-річного інваліда-фронтівця була хіба ж тави! Найстарішою одиноким жінкою, уже давно "перевалено" за 60. Та й решта — ті, верних на фронт не брали його — за віком, його — за станом здоров'я чи через калітву. Наймолодшою серед них була 30-річна Фрося Гайворонська.

І інші селища теж не сиділи без діла. З перших днів після визволення району жовні брали участь у відновленні мостів, доріг, державних і громадських установ та споруд, відбудові погорілих хат у своїх і сусідніх селах. Колишні військовослужбовці, а під їх керівництвом юнаки, які ще не підлягали мобілізації, відшукували і

вештакували гранули, міни, снаряди. Для потреб військової промисловості підлітки збирали чорний і кольоровий метал.

При німцях теж сіяли зернові та просяні культури. Тепер зацвіли посівали в тому щоб до 1 жовтня зручну засортувати весь хліб, який лежав у юрках, обмолотити його молотарками, жовками чи шлами, зібрати весь вирощений урожай соняшника, картоплі, тюркових буряків, кукурудзи і горошини, загаситися насінням оновленої культури.

Думалося і про майбутній урожай. Все ретельно засіли спинами культурами. Розпочався оранка зябу. На кожного робочого жовні щодня виділялося дільниця в 6, вола — 5 гектарів. 2-гектарна площа відводилася на корову. А від тих жовнів ще й очисували високот надія. Адже молоду дільницю на сепараторі пустили, а далі перероблювали для потреб держави.

Працювали селяни на ремонтних та відбудованих роботах в селі та районі. А невідомі 39 чоловік відправився на відновлення залізничної Дніпропетровськ — Красноград, що, як відомо, протягом відвоєного Леб'язького. Серед них були, в основному, жінки — жінки, солдатики. Залишилися, тобто тіми, хто працював там на постійній роботі, були лише двоє — Стефан Філіпський та Федір Попов. Всього виділялися люди і для очиски залізничної від снігозаклики.

Уже в перші дні селяни наступного року шестеро селян було виділено в державну бригаду яку очолював Корній Баганен. В її обов'язки входило утримувати в належному стані дороги, що проходили по території артілі. Це завдання мило "стратегічне значення", бо, як відомо, Леб'язь-

ко простягається по під горою майже однією вулицею завдовжки більше десяти кілометрів. Тому хто проїде по ній, з одного боку до райцентру недалеко, а з іншого — і до Краснограда румко підати.

Призначалися колгоспники й на інші, набагато важчі роботи. Так, в кінці 43-го — на початку 44-го на шахті Донбасу віддали чотири чоловіки. Сільські ж виділено і на відбудову обласного центру. Це були молоді незаміжені жінки та дівчата, на яких чекали важкої, невільної роботи. Але ніхто не ремствував: чоловіки на фронті було не легше.

Тим, хто залишився, і відомо роботи вистачило. Адже за період окупації селяни з різних причин похубили 11 будинків, 7 сараїв. Особливо багато втрат прийшлося на час відступу німецької армії. Без жодної залишилися сім'ї Дениса Губанова, Савви Толстова, Зінаїди Попової, Агафії Півової та інших. У квітні загинуло тридцять, а відступовачі забрали з собою багато пшениці. Але найбільше постраждало господарство Платона Овчаренка: у хаті згорів дах. Полум'я зжило сарай, саж, курник. Під час пожеги сім'я втратила всю живність — 14 голів курей, 35 ярок, 15 гусей. Фашистською воєю були приречені на поздовжє існування і жінки не допомогли одиноким, то швидко чи переживали б їх.

Та й держави, незважаючи на немовірні військові витрати, дрякмигала селянам загонати рини. На будівництво жовні виділялися кредити, будматеріали. Уже в вересні тільки Леб'язькою сільською радою похубилим виділено більше 40 кубометрів лісу. Приклад, в лісництві не вистачило робочих рук і його треба було заготовити самим. Але, після пережитого під час окупації, це вже нічого не дало. Як і подати у вигляді могова та м'яса, зерна, горошини, жовні обслуговували селяни у жовні та перші повні роки, обов'язком підписки на грошоворечеві дощери, придбання облігатий.

Ще йшла війна. Селяни розуміли: державі нелегко підвизитися з рибі. Тому й працювали на ентузіазмі і лише за трудів.

Знайді БУКАЛО, член Національної Спілки журналістів

З УВАГОЮ І МИЛОСЕРДЯМ

Минулого вівторка голова райдержадміністрації Лідія Кобильська разом з Бердянським сільським головою Михайлом Дмитренком, начальником управління праці та соціального захисту населення райдержадміністрації Михайлом Фесенком та директором територіального центру соціального обслуговування (надання соціальних послуг) райдержадміністрації Анатолієм Омельченком відвідала мешканку с. Бердянка Олександру Афанасіївну Голуб, інваліда I групи. Понадзвичайна делегація прийшла в гості не з пустими руками, Олександрі Афанасіївні було вручено спеціальний інвалідний візок для пересування на вулиці.

Лідія Дмитрівна поспілкувалася з Олександрою Афанасіївною на життєві теми, оглянула умови, в яких проживає жінка, поцікавилася її станом здоров'я. Дала доручення сільському голові та соціальним службам допомогти жінці навести лад у дворі і вдома та пристосувати вхідні двері до розмірів інвалідного візка.

У свою чергу жінка щиро дякувала за увагу і турботу. Візналася: цей візит став для неї приємною несподіванкою.

Коротко повідала про себе. Свого часу працювала на пекарні, шанували її за трудові досягнення, активну життєву позицію. Та ось вже більше 20 років після нещасного випадку самостійно рухатися не може. Прикута до інвалідного візка Олександра Афанасіївна за-

лишається великою оптимісткою. Хоч і важко долати на самоті у немічному стані життєві труднощі, та навіть це не зупиняє її від активного життя — знаходить для себе поспільне заняття. В'яже панчохи, шкарпетки і для себе, і для людей.

Є у Олександри Афанасіївни помічник, молода жінка Вікторія Новік. Вже тільки те, як лагідно її називає жінка: "Милосерддя моя", говорить багато про що. Вікторія і вдень, а коли треба, і вночі приходить на допомогу своїй палочниці.

З широким радістю зустрічала гостей госпо-

диня оселі, дякувала за такий потрібний для неї подарунок. Між іншим, подякувала сільському голові Михайлу Дмитренку за увагу, за проведений до помешкання водопровід та упорядковану дорогу в дворі. Адже у теплу пору року вона разом з помічницею намагається частіше бувати між людей.

Олена КУЖЕЛЬ

ІЗ ЖИТТЯ СІЛЬСЬКИХ ГРОМАД

Новомажарівська сільська рада

ТАКА ВОНА, СЕКРЕТАР СІЛЬРАДИ

Велика то справа, коли у виконавчому "апараті" сільської ради працюють досвідчені, відповідальні кадри. У Новомажарівській сільській раді таким професіоналом є секретар Олена Корочанська. Вже шістнадцять років вона день у день серед односельців, серед безлічі паперів, які проходять через її руки.

— Треба уважно вислухати людей, які приходять до нас за тими чи іншими документами, — чітко визначає Олена Миколаївна, кожен обов'язком займається зранку до вечора. — Перевірити, аби форма, і зміст відповідали вимогам діловодства, визначеним строкам. Доводиться спілкуватися з представниками багатьох установ, підприємств та організацій.

Людей Олена Миколаївна знає. Відразу переймається проблемами кожного. Кожному намагається допомогти, порадити, сама береться вивчати ті чи інші "справи", аби людина "не каталася" зайвий раз у район. Багато хто з односельців не вихвалиться секретарем сільради.

Зачепилівська селищна рада

ВУЛИЧНІ КОМІТЕТИ — ДІЄВИЙ МЕХАНІЗМ САМООРГАНІЗАЦІЇ НАСЕЛЕННЯ

Враховуючи, що на території селищної ради проживає близько 4 тисяч громадян, важко одному лише виконавчому оперативно відслідковувати ситуацію на окремих вулицях, у тому чи іншому "мікрорайоні", тим більше знати "чим" живе конкретна родина. Порадившись з депутатами, з членами виконавчого комітету і запропонувала селищній голові Олені Подкозюк найближчим часом попрацювати над створенням вуличних комітетів, таких собі громадських формувань самоорганізації населення.

— З їх допомогою можна набагато ефективніше працювати над питаннями впорядкування населених пунктів, вивезення сміття, підтримання громадського порядку тощо, — переконана Олена Вікторівна. — Тим більше, позитивний досвід роботи вже напрацьований і по області, і по Україні. Спробуємо і ми рухатися до більш дієвих форм роботи.

ТРИВАЄ ДЕКЛАРУВАННЯ ДОХОДІВ

Нині в селищній раді активно триває робота по організації заповнення декларацій про доходи населення. Саме в залежності від своєчасного і повного декларування прибутків фізичними особами залежить наповнення місцевого бюджету. Тож часто, разом з працівниками селищної ради, з людьми зустрічаються тут і податківці, які роз'яснюють вимоги законодавства про оподаткування.

Малюорчицька сільська рада

ВИХОВАНІ ЗАХИСНИКАМИ ВІТЧИЗНИ

Прийнято вважати, де як не у реальній бойовій обстановці випробовуються люди на мужність, готовність до останнього подиху боронити Вітчизну. В мирний час якість не зовсім по-справжньому звучить визначення — захисник Батьківщини. Ну, так і нині призиваються юнаки на військову службу, і нині опановують всілякі воєнні спеціальності, і престиж українського воєна останнім часом дедалі зростає. Проте, мало, непростимо мало знають ось і на Зачепилівщині, як служать в Українських Збройних Силах наші співвітчизники. А виявляється, серед них знаходяться ще й які поборники військової присяги. З честю несуть звання захисника Вітчизни.

— Є такі й серед наших жителів, — підтверджує сільський голова Валентина Комаревська. — Ось, наприклад, родина Бочарових. Її глава — Іван Федорович трудиться механізатором у ТОВ АПП "Агроленд", дружина Вікторія Григорівна — продавщиця. Обоє "князів" у роботі. Здається, їм ніколи й у гору глянути. Як же сини виховали! Старшому Сергію лише двадцять два, а він уже молодим своїм життям довів — у будівлю годину готовий стати "під рушницю", захищаючи спокійне й благополучне життя рідної країни.

Виявляється, це аж ніяк не перебільшення, ще раніше Сергій досить успішно закінчив загальноосвітню школу. Як і належить достойному мужчові, пройшов армійське загартування. Служив у місті Балаклія на Харківщині у військах НПО "Балаклійський арсенал". Нині заочно навчається на третьому курсі Харківської юридичної академії імені Ярослава Мудрого, працює у виправній колонії інспектором нагляду та безпеки. Як-то кажуть, теж перебуває на службі, відповідальний і наближений до виконання військового завдання.

На дійсній службі в лавках Української армії нині перебуває і молодший син Бочарових — Віктор. Там, у Донецьку, у військах МВС юнак уже встиг довести, що він не просто одягнув військову форму. Своє призначення бачить таким, яким його бачили попередні покоління українців, які стояли на захисті незалежності нашої держави.

І ЛЯГЛИ КВІТИ В ПАМ'ЯТЬ ПРО АФГАН

Не пройшли непоміченими в селі урочистості, пов'язані з річницею виведення контингенту радянських військ з Афганістану. Є і святе місце для шанування тих, хто самовіддано виконував свій інтернаціональний обов'язок у миротворчих операціях. У Малому Орчанку поряд з пам'ятником загиблим воїнам встановлена меморіальна дошка на честь загиблого в афганській війні Леоніда Троїченкова.

Вранці, 15 лютого, тут зібралися місцеві жителі, школярі, аби солити голови перед пам'яттю мужнього воїна, послати адепти зв'язку в лютийне небо: "Ми не забуваємо тебе, Льоню!". Разом з усіма згадати, воям він хлопцем був, прибути голова районної ветеранської організації Сергій Кравчук, голова районної організації Української спілки ветеранів Афганістану Олексій Прокудін, сільський голова Валентина Комаревська, рідний брат загиблого в бою танкіста Сергій Троїченков.

Зворушено згадували присутні, які випробування випали на долю афганців. І Сергій Кравчук, і Олексій Прокудін, виступаючи, наголошували, що народ не повинен забувати своїх синів, які залишилися вірними військовій присязі, пройшли жорстокі, але гідний бойовий шлях. Квіти, що лягли до підніжжя пам'ятного знака, свідчили: у Малюорчицькій громаді свято шанують учасників тих подій.

3 НАЙКРАЩИМИ ПОБАЖАННЯМИ ВІТАЄМО ЮВІЛЯРІВ — ВЕТЕРАНІВ ПРАЦІ, які відзначають особисті свята з 25 лютого по 3 березня 2013 року

60 років

28 лютого — Воронова Катерина Дмитрівна, с. Орчик

65 років

1 березня — Биліпенко Світлана Іванівна, сел. Зачепилівка

2 березня — Литус Раїса Андріївна, сел. Зачепилівка

70 років

25 лютого — Хижняк Ніна Яківна, сел. Зачепилівка

25 лютого — Довгань Ганна Григорівна, с. Сомика

26 лютого — Хаостик Михайло Юхимович, с. Миколаївка

2 березня — Мерцалова Людмила Єгорівна, с. Миколаївка

75 років

25 лютого — Бабенко Яків Павлович, с. Душівка

28 лютого — Душка Катерина Олексіївна, сел. Зачепилівка

1 березня — Булгакова Марія Михайлівна, сел. Зачепилівка

1 березня — Калашнік Георгій Петрович, сел. Зачепилівка

80 років

1 березня — Котешко Ганна Петрівна, сел. Зачепилівка

Шановні жителі!
Сердечно вітаємо вас з днем народження!
Бажаємо вам міцного здоров'я, любові,
благополуччя.
Нехай усі ваші задуми здійснюються.

Районна державна
адміністрація

Районна
рада

Руновщицька сільська рада

БЕРЕМО УЧАСТЬ У ВСЕУКРАЇНСЬКОМУ КОНКУРСІ МІНІ-ПРОЕКТІВ

Що виникло, що сам сільський голова Василь Оверко останнім часом зрозумів: як варитися лише у власному соку, багато власних проблем не вирішити. Треба виходити за межі загальноприйнятих проблем, треба залучати додаткові інвестиції. Так народилося прагнення взяти участь у Всеукраїнському конкурсі міні-проектів розвитку територіальних громад.

Перш за все, визначилися з ініціативною групою, яка б взяла на себе роль головної пробиної сили в реалізації поставленої мети. З вибором голови не вагалися. Ним одностайно була обрана директор місцевої загальноосвітньої школи Валентина Куріленко.

Воно й зрозуміло. Адже і сам міні-проект спрямовувався на удосконалення опалювальної системи навчального закладу, для чого належить встановити додаткові електрокотли. Тоді, підтверджують розрахунки, адекватне підняти температурний режим у класах до належних санітарно-гігієнічних норм.

Для цього й знадобилася участь у міні-проекті, як засіб отримати додаткові фінансові ресурси. Довелось пройти чимало організаційних етапів, аби включитися в конкурс, підготувати стос кошторисних документів, аби наші прагнення виглядали переконливо і обгрунтовано. У сільській раді сподіваються, що зусилля не пропадуть даремно і конкурс допоможе реалізувати заплановане. "Сумнівів уже нема, — запевняє сільський голова Василь Оверко, — ми беремо участь у Всеукраїнському конкурсі міні-проектів".

СМІТТЯ ПРИБИРАЄТЬСЯ РЕГУЛЯРНО

Двічі на місяць: на початку і в середині місяця по всіх сільських вулицях та провулках Руновщини рухається трактор з причепом, який збирає повал дворами пакунки з сміттям, відходами домашнього господарства. Дякуючи дирекції ТОВ "Руновщина", вдалося налагодити систематичне збирання непогребу. Так триває вже цілий рік. І люди звикли до порядку, чистоти, всіляко підтримуючи ініціативу виконавчої сільради.

І знову на календарі 15 лютого — день, коли ми вшануємо учасників бойових дій на території інших держав, та 24-та річниця з Дня виведення обмеженого контингенту Радянських військ з Афганістану.

Ця подія широким загалом відзначалась у Зачепилівці.

"СХИЛЯЄМО ГОЛОВУ НИЗЬКО, ЩОБ ШАНУ ГЕРОЯМ ВІДДАТЬ"

Урочистості розпочалися проведенням мітингу біля Меморіалу Матері-Вітчизни. Вшанувати воїнів-інтернаціоналістів, які пройшли "гарячі точки" у різні часи в різних куточках планети, зібралися колишні воїни-афганці, голова районної ради Леонід Глян, заступник голови райдержадміністрації Наталія Бойко, голова районної організації ветеранів України Сергій Кравчук, голова районної організації Української спілки ветеранів Афганістану Олексій Прокудин, селищний, сільські голови, представники підприємств, установ та організацій району, мешканці селища.

— У нашому районі проживає 56 воїнів-інтернаціоналістів, які завжди для всіх були і є прикладом мужності і відваги, зразком людей, для яких "обов'язок" — це не просто слово, а норма поведінки і суть життя, — вдаються до фактів ведучі заходу. — Зразком солдатської мужності для зачепилівців залишається наш земляк, колишній випускник Зачепилівської середньої школи Володимир Кривошея. Не дочекавшись його батьки, не витримало серце матері. На згадку про сина залишилися ще кілька фото та аудіо, яка носить його ім'я.

Ворожа куля забрала молоде життя воїна-афганця, випускника Липківатівського сільськогосподарського технікуму, мешканця села Українське Волинського району Троїченкова Леоніда. 25 лютого 2013 року йому б виповнилося 45 років, але 10 серпня 1986 року вісімнадцятирічного Леоніда не стало.

За хоробрість, високий професіоналізм, надійність та благородство наші воїни заслужили ширшу вдячність багатьох народів та припоможли авторитет України, як країни-миротворця.

Закінчилась війна. Наші земляки, які з честю виконали свій військовий обов'язок, отримали бойові нагороди: орден Червоної Зірки та медаль "За відвагу" — Олександр Пушкаревський з села Нове Мажарове; орден Червоної Зірки — Володимир Печкін з Новоселівки; медалі "За бойові заслуги" — Микола Песніголовець з Нового Мажарового; Юрій

Потьомкін з Малого Орчана, Федір Голуб з Пекельного, Юрій Кагадіз з селища Зачепилівка; медаль "За відвагу" — Петро Грамма із Зачепилівки. Та найвищою нагородою для тих, хто увів, є життя, а для загиблих — пам'ять.

Воїни-афганці привітав голова районної ради Леонід Глян:

— Сьогодні ми згадуємо тих, хто пройшов пекло війни, вжив і переміг. Зараз вони серед нас. Ніхто і ніщо не в змозі змрити глибину людських тригедій, психологічних потрясінь, що спіткали людей, які пройшли складний життєвий шлях.

Ми схилимо голови в скорботі за тими, хто не повернувся з гарячих точок планети. Вечна пам'ять про них завжди буде жати в наших серцях.

Звертаючись до ветеранів афганської війни та учасників інших локальних військових конфліктів, хоту побажати, насамперед, міцного здоров'я, сили духу, родинного щастя і благополуччя. Всій молоді — високої патріотичної свідомості, почуття любові до України, по-

шани до людей, готовності до виконання громадянських обов'язків, шестя; успіхів у всьому задуманому, щоб воно збулося. Від усієї душі бажаю всім миру, злагоди й благополуччя.

До присутніх звертається голова районної організації "Українська спілка ветеранів Афганістану" Олексій Прокудин:

— Дякую всім вам за те, що прийшли розділити наш важливий день — вшанування учасників бойових дій на території інших держав. Це державне свято, по-перше, символізує готовність наших молодих людей до самопожертви, до виконання військового обов'язку, свідчить про високу, активну громадянську позицію кожного.

Називали ветеранів війни по-різному: фронтовиками, партизанами. Нас — інтернаціоналістами, а зараз — миротворцями. Але від цього суть не міняється. Молодий воїн завжди виконує свій обов'язок, вимоги військової присяги.

Нам довелося виконувати свій обов'язок у Афганістані. Майже 10 років йшла ця війна. Багато хто вважає їх викресленими із життя її учасників. Але це не так. Головним було — вірність державі, любов до Вітчизни, своєї землі, маленької і великої Батьківщини.

На цій війні кожен міг загартувати свій характер, а ще фізично, морально, перебороти ці страхи, все пережити. На жаль, ця війна, як і будь-яка інша, не обійшлась без втрат: хто загинув на полі бою, кого надлогнали фізичні й моральні навантаження вже в мирний час. Але ми їх пам'ятаємо. Сподіваємось, що пам'ятаємо й наше наступне покоління.

Усім ветеранам шчу міцного здоров'я, щастя, тепла, родинного затишку, а головне —

мирного неба. А молодому поколінню — бути вірною своїй державі, любити її, розбудовувати і бути готовим стати на її захист, якщо це буде необхідно. Але, наголошую: сподіваюсь, що такої необхідності, як і нових обелісків, пам'ятних плит, не буде.

Зі святом усіх вас!

На знак світлої пам'яті про тих, хто віддав своє життя, увійшовши в безсмертя, присутні вшанували пам'ять загиблих хвилиною мовчання та до пам'ятника було покладено квіти від районної державної адміністрації, районної ради, партій, установ, організацій і мешканців селища.

Пісні, народжені війною, — "Чорний тюльпан", "Сині війни" та "Я повернуся додому", у виконанні Анатолія Галушкі, Сергія Гусара та Віталія Білика огортали серця смутком, засвідчуючи про те, що війна в Афганістані та її українці, які загинули на ній, ще довго залишатимуться незагойною ранною нашого народу.

Далі воїни-афганці попрямували до Свято-Архангело-Михайлівського храму, де пройшла паніхида за загибалими в бойових діях на території інших держав.

Цього дня афганці повітнули й Володимира Кривошею, поклавши квіти до могил загиблого у тій війні.

Продовжився урочистий захід святковим концертом. Зі сцени лунали пісні про міцну чоловічу дружбу, материнські сльози та щедросне забуття у виконанні самодіяльних аматорів районного будинку культури, які тепло сприймали глядачі.

"ОПАЛЕНІ ДОЛЕЮ"

— під такою назвою пройшла година спілкування учнів 10-Б класу Зачепилівського ліцею, їх класного керівника Тетяни Максимівни Блудової з колишніми воїнами-афганцями Миколою Баклагіним та Сергієм Злиднем у центральній районній бібліотеці, яка приурочувалась Дню виводу військ з Афганістану та вшанування учасників тих подій.

— 15 лютого відзначають скорботний День пам'яті воїнів-афганців. Сьогодні ми з вами дізнаємось про події цієї страшної війни. Нам дуже хочеться, щоб поезія, пісні, розповіді, спогади, вистраждані в Афганістані і про Афганістан, пройшли крізь ваші юні серця, і ви зрозуміли, що найстрашніше і найбезглузде у світі — це війна. Ми повинні пам'ятати тих, хто не дожив, не доспівав, не дожав, — цими словами розпочали захід працівники районної бібліотеки Лариса Баліна та Яніна Дікун.

І ось перед школярами на екрані пробігають кадри з епізодами тієї безглуздої війни. Крають душу слова: "Очі туманять ідуця сльоза, Руки скувала утрома,

Палить її душу афганська гроза — Син не вернувся додому..."

Уже немає наших військ у Афганістані. Та продовжують плакати очі материнські, продовжують серця їх любити і пам'ятати тих єдиних хлопчиків своїх, які загинули на далекій і чужій землі. Душа ж благословляє: "Хай ніколи більше не прольється солдатська кров ні на чужині, ні вдома!"

Звучить метроном хвилиною мовчання. На знак вшанування світлої пам'яті тих, хто віддав своє життя, увійшовши в безсмертя, схилили голови юнаки й дівчата.

— Покліпіння воїнів-афганців пройшло кривавими дорогами. І на підтвердження цього стоять сотні пам'ятників та пам'ятних знаків по всій Україні", — продовжує годину

спілкування бібліограф Лариса Литус. Зі скорботою в голосі вона розповідала про Володимира Кривошею та Леоніда Троїченкова, котрі, пройшовши пекло Афганістану, не повернулися до рідної землі, вони і є тією пам'яттю, що живе історією.

Летять, відлітають у вічність роки. Роки, скільки б їх не минуло, не зтнуть у широкій пам'яті імена воїнів-афганців.

Присутні на зустрічі Микола Баклагін та Сергій Злидень розповіли про свою службу в Афганістані, про загиблих товаришів, про той біль, який не можна забути. Вони говорили не тільки про мужність і героїзм товаришів по службі, але і згадували окремі епізоди з повсякденного життя солдатів, ділилися зі школярами спогадами, вимовляли напугні слова, а також відповідали на всі запитання.

А з якою цікавістю розглядали десятикласники альбоми воїнів-афганців, їх посвідчення! Почувалим і напугним стало не сплукання. Учасники заходу продивились також відеоролик "Віпминим афган", документальний фільм "9 рота", де були відтворені криваві дороги афганської війни, кимісь пройшли воїни-афганці, залишаючи на них життя і біль втрач.

Ця зустріч стала даниною поваги живим і загибленим на чужій землі солдатам. Вони допомогли всім присутнім глибоко пережитися почуттям великої дружби і єдності "афганців", народженим у полум'ї війни.

Бой закінчується, а історія вічна. Залишилась в історії й афганська війна. Але в пам'яті людській її ще жити довго, тому що її історія написана кров'ю солдатів і сльозами матерів. Покоління, обпалене її вогнем, як ніхто засвоїло військової й моральні уроки цієї війни і нікому неоголошеної, героїчної й трагічної афганської війни.

По закінченню зустрічі завідуюча відділом обслуговування Лариса Біліна провела огляд літератури "Криві дороги і сльози".

Статтю підготувала Валентина ШЕТИННА

ЮВІЛЯРИ

€ — 95!

Най славною долею нашого земляка Героя Радянського Союзу Василя Антоновича Бурмака злетілася нова дивовижна ювілейна дата. Ще один — несправа, знаменна! 25 лютого йому виповнюється 95 років.

Потуміве по волі Господа рівно стільки, як було закінчене 23 лютого 1918-го внішак народне свято — День захисника Вітчизни. Щоправда, в ті часи воно називалося зовсім по-іншому.

У збіжжю з цим, ми згадуємо, згадується Василю Антоновичу ще одна автобіографічна "везівина" — 75 літ. У 1938-му його було призвано до лав Червоної армії. Посадили в найважливіше озброєння. Тоді він мав повне від лейтенанта до підполковника. По честі її обов'язку він завжди залишався солдатом. Віддалим, музичним, охайним.

Не заради нагород йшов на смертний летальний виступ, не заради гоним громи лютого ворога. За свободу, за мирне небо над Україною. По дві три рази на добу в повітрі піднімався він на своєму штурмовому "ІЛ-2", громадянським залізничним ешелонам, стратегічні об'єкти оборони, скучення живої сили і техніки гітлерівців.

У складі 809 штурмового авіаційного полку 264-ї штурмової авіаційної дивізії 5-го штурмового авіаційного корпусу, 5-ї повітряної армії 2-го українського фронту було багато справжніх асів-віртуозів. Але й серед них Василь Бурмака перетворюється на легенду: майстерність якого визнавав сам командувач 5-го штурмового полку відомий патріотичний льотчик Герой Радянського Союзу Микола Каманін.

Зі своїм некоротким потерком вимовив Василь Антонович бойові завдання, захищавши нічний удар по польових фашистів на Курській дузі, в битвах за Київ, в Корсунь-Шевченківській операції, під час звільнення Харківщини, на Сандомирському плацдармі, при штурмі Бухареста, Будапешта, Вєни, звільненні Чехословаччини.

Зволив Гером, орденів Леніна, бойового Червоного Прапора, три ордени Вітчизняної війни, дві — Червоної Зірки красномовно свідчать: безстрашним йому було не полонити. І любисто він особливо відзначався.

Дочка дити, Василь Антонович і сьогодні тримається молодшого. Він — Почесний громадянин м. Запоріжжя та Дніпропетровська. Радо приймає питання на честь своїх ювілейних свят. Має з ним розмову в ці дні і керівник шкільного музею Новомакариківської загальноосвітньої школи Тетяна Омариш.

— Ми теж передали ветерану вітальні привітання від імені земляків. Побажали здоров'я і довголіття. Звичайно, літа, хвороби забирають сили. Але, повірте, тримається Василь Антонович багаторо. З неспробою радістю він сприйняв звістку з рідного Нового Макаровка.

€ — 95! Така висота, на як посідається Василь Антонович, підвернувшись, значайно, лише обравши.

Світлана ТЮТЮННИК

ТЕМА ДНЯ: АГРОПРОМ

З НАУКОВЦЯМИ РАЗОМ

Аграрії, не виганяйтесь, в один голос підтвердити, у кожній сільськогосподарській році свій "характер", у кожній його порі свої примхи. Все так не виходить, щоб за одними мірками кілька сезонів підрад господарювати. Що природно-кліматичні умови "вередливими" стали, що технології вирощування сільськогосподарських культур стрімко змінюються, ледь встигає за новітніми розробками науковців, хоч у сортооцінці, хоч у використанні засобів підвищення врожайності, захисту рослин, хоч в системі обробки ґрунту, сіяння, догляду за посівами. На кожному з етапів є свої особливості.

З цього розпочалося наше ексклюзивне інтерв'ю з начальником управління агропромислового розвитку райдержадміністрації Юрієм Ткаченком.

— Нам стало відомо, що дніми делегація Зачепилівщини брала участь у роботі наперед цікавого обласного семінару на базі ПОСП "Макаровка" в Кегичівському районі. Не за горами весна, тож скоріше всього розмова йшла, яку стратегію і тактику слід застосувати в змінному році, аби ефективно спрацювала рослинницька галузь.

— Саме так. Тому до складу делегації Зачепилівського агропрому увій-

шли провідні спеціалісти нашого управління, інспекції захисту рослин, керівники та агрономи сільгоспідприємств, очільники фермерських та приватних господарств — ТОВ "Руновщина" та "Універсал-Агро", ПОСП імені Фрунзе, ПП "Сомівське", ФП "Петровське", "Зоря" та інші. Основною доповіддю на семінарі за темою "Сучасні технології вирощування сільськогосподарських культур із застосуванням КАСУ (карбомідоаміачної суміші) та особливості її внесення, як окремо, так і в багатовисівних сумішах", зробив доктор сільськогосподарських наук, професор, член-кореспондент НАН М.М. Доля.

ВETERАНИ АГРОПРОМУ

НЕСЕ ДОБРО У СВІТІ І В НІМ САМА ЗОРІЄ

Досить їй заспівати — і Ганна Григорівна в благословенному одкровенні молодіє на очах. Уже й не таким густим виглядом зворушливо мереживо зморщечок на обличчі, не струменить втамою її ясний заїсний погляд; наче все в опові навколо неї одразу засвідчується. Так усі й стверджують, кожній пісні, що виконується з джерельних глибин її душі, вона дає і крила, і дивну силу. Від її співу можна радіти й плакати водночас.

Це так, один з небагатьох ліричних відступів з далекої життєвої дороги Ганни Григорівни Довгаш. Як за великим рахунком, її долі начебто і заздрити не доводиться. Уся напруженами трудами і турботами нашіпована. Та й справді, чому заздрити, коли здебільшого із надокучливої сільської буденщини, якій немає краю, зіткнути її роки-рочечки. Подивитися ж з іншого боку, вона, як ніхто інший, кмітла і досі кміт у щасті й злагоді з усіма життя, щедро випромінюючи наперед яскраві спалахи тієї людської радості і щирості, якої так усім нам сьогодні не вистачає. Тож і понині, хоч уже п'ятнадцять років вона на заслуженому відпочинку, до оселі поспішають діти, онуки, друзі. Поспішають до її неповторних духмяних паролів з корицею, повидлом, сиром, іншою всячиною. Всі "дітки" забуваються, у бій відсуваються, коли на столі з'являється фірмове "довгашівське" печеня та смажене. На всі сто вона й добря кулінарка та господиня! "Істи не найстися, така смакота!" — зізнаються гості, яким доводиться бувати на посиденьках у цій приватній родині. Що вже говорити про наступний ювілейний день народження Ганни Григорівни, який ось-ось спалахне святом. Буде, усі знають, тісно від щобрих пригощань і простору від іскраметних пісень, яких співатимуть дружно і багато.

Як розстелити та розправити за часом допо цієї, воістину чудової жінки, то розумієш, хіба ж у таких боріннях собі щину вона заробляла. Перш за все, завжди до самозречення працювала. Працювала так, що "кров парувала". "Наче на роду це мені написано, — інший раз побідається Ганна Григорівна, згадуючи, ще з призабутих босонігих літ скільки всього сьорбула, доки не зміцніла, не стверділася, як людина, факівель.

На спомини про це частенько просто наспівує зі свого потаємного: "Пісня любові з дитинства в серці бривонь, як струна. Наче священна молитва з рідного краю луна".

Що поробиш, до цього часу не відпускають Ганну Григорівну спомини про свою отчу Сумщину, де в невеличкому селітці Нити, на лівому березі всноводі річки Псел, у двадцяти кілометрах від обласного центру вона і народилася. Матусі б радити й радити своїй довгоочікуваній осийній "зірочці", а вона згорьована до і нощі вкротала в невимовних тривогах і побоюваннях: як уберегти свою крихітку. А вже зовсім поряд ще лютувала війна. Шалений 1943-й рік! На підступах до Харкова ще тривали запеклі бої.

Після бомбували по кілька разів на добу. Від вибухів тремтіла земля. В повітрі все злітало. Будиночок сім'ї Кіндратенків, начебто і на околиці села приместився, притулюючись до самісінького поля. Навесні місцеві жителі хіба ж такий кривавий "урожай" з того поля збирали, розповіді-ла мама, труни й труни загинувших солдат. Звісно, Кіндратенко теж, як і інші односельці, просиділи аж поки війна не покотилася на захід, у погребі, рятуючись від бомб та снарядів.

Хоч того страшного лихоліття Ганна Григорівна і не пам'ятає, а все ж смак повоєнного хліба, присолоного рисно матеріально спожива, зберігся на все життя. Пам'ятає, що там і кахля, в своїй бідності всі жили. Не додали дорослі, надгодою поневирялися діти. Уже в двадцять роцьов довелося їти працювати на ферму і маленькій Ганусі. Поралася біля худоби, надриваючись,

прибирала гній, розносила корми вилами та все вилами. Звісно, бралася і вершок доїти, коли треба було.

Отже бо зростала, як і всі її однолітки післявоєнного повстання. Скоріше, від цього до людей чутливішою та великодушнішою тільки ставала. Скоріше, від цього серденько вразливе та жалібие має, добротого-збагачене. Що той випосочок піднімався до сонця на зраженій ниві, так і дівчина не смирювалася, перборюючи терні життя.

У сімнадцять їй уже до ручили цілою групою з 15 корів опікуватися. Тривчі на добу їх видоювала. За один раз через ще незмінені руки проходило не менше трьох бідних теляток. Насмакється було тих дійох так, щонайбільше. За ніч не відходили. На світанку все повторювалося заново. Натерпілася, бідоланка!

Усе враз змінилось, коли одного разу до колгоспу приїхав один з "агітаторів" Харківського зооветеринарного інституту з метою відібрати на навчання талановитих, з прагненням до знань молодих. На той час дівчина вже мала на руках і атестат зрілості, і довіда роботи в тваринництві, а головне — в селі всі в один голос відзначали саме з Ганни Кіндратенко вище справжній спеціаліст. Така, як вона, — роботяща, наполеглива, допитлива, сумлінна, відновдальна, — не підвела.

Так воно і вийшло. Станши в 1961 році студенткою, вона відразу серед однокурсників посіла місце загальнознаного лідера. Відмінниця, активістка, спортсменка, солістка інститутського хору — скрізь встигала, зармажючи й інших своєю іскраметною, через край хлюпаючою енергією. Вона, що той потужний магніт, притягала людей до себе. Мати її за друга всі вважали за нагороду.

Старості групи Володимира Довгашу пощастило двічі — окрім дружини молодих людей, на все життя з'єднала великі, віддані, зворушливо почуваття. Уже сорок сім років у радіоках і незгодах, вони разом. Хоч юність їхня

неповоротливо вже подаленіла, але й понині буває присидкути рідночком. "Дякай нашій українській!", — раптом, не змовлюючись, запропонує один одному і заспівують... І так у них це ладно та услідно виходить. Заслухаєшся. Проте, щонайбільше щастя для обих їх кровиньок: двоє доньок, четверо онуків. Себе не шкандує, аби в молодих усе було гаразд.

А як же неспробо було завжди поспівувати материнські турботи з багатьма іншими. Особливо на початку подружнього життя. До ліка завжди було всіляких навантажень у Ганни Григорівни — професійних, громадських, депутатських.

Відразу після інституту їх з Володимиром Андрійовичем направили до колгоспу імені Ілліча, що в селі Новомакариківському Сахновського району. Майже десять років там відпрацювали, а згодом отримали переводи ще в один колгосп, теж імені Ілліча, тільки вже в селі Сомівка на Зачепилівщині. Тут і приютились. Односельці відразу прийняли їх за своїх керівників. З повагою сприйняли відповідальне призначення, якого удостоїлася, насамперед, Ганна Григорівна, — посаду головного зоотехніка господарства.

Яка ж навала невідкладних справ відразу завалилася на її плечі: три тваринницькі ферми з великим дійним стадом, численним поголів'ям свиней, телят, негелів, вівал. Усьому треба було давати лад. Дбати про пристойні

Багато почального присутні почерпнути з рекомендацій щодо вирощування та збереження озимих культур у 2012-2013 роках за допомогою КАСУ з урахуванням кліматичних умов. Було розглянуто також забезпечення енергозберігаючих технологій матеріальними ресурсами та агрохімікатами.

Хочу відзначити, аудиторія не лише надзвичайно уважно слухала доповідь, а й ледь не всі встигали занотувати почуте. Потім ці записи активно використовувалися при обміні думками. Дискусія вийшла як ніколи живово, акційно, високопрофесійно. Приємно, що зачепилівці виявилися одними з найштовхавших, доводячи, що наукову думку вони звикли випробовувати спочатку в полі, а потім її довірити.

надої, прирости молодяку на відгодівлі.

Звісно, коли вже конкретно влодила в курс діла, відразу зрозуміла — ледь не за всіма показниками галузь шкунується. Отут і почалася для вже зрілого спеціаліста по віноч словенні буди, коли належало "воювати" на всіх напрямках: дбати про підвищення трудової дисципліни і якості кормів, налагоджувати шлеміну справу і удосконалити систему організації праці, впроваджувати більш сучасні технології виробництва продукції.

Крутілася Ганна Григорівна, усі в селі скажуть, як муха в окопі, долаючи по кілька разів на день відстані між Сомівкою, Семенівкою, Займанькою. Як правило, робочий день розпочинався для головного зоотехніка о 4-й ранку, закінчувався ледь не опівночі. А вже і плани на наступний день і на перспективу, обробку нових раціонах газалів, рух поголів'я худоби, каробки по зміненню тваринницьких кадрів — все робилося вже після вечірнього доїння.

І не буда б вона Ганною Довгаш, коли б не досягла свого. Вже найближчим часом про сомівських тваринників заговорив увесь район. Серед них з'явилися докряк-третисичники, майстри високих приростів і здоров'я приплодів. Помогли вверх обсяги виробництва тваринницької продукції.

Знаходила час Ганна Григорівна і на громадську роботу. Протягом трьох останніх обиралися депутатом районної ради. За жіночості, сумлінності, відданості улюбленій професії, вагомих внесок у розвиток тваринництва в 2010 році була відзначена званням "Сільська жінка року".

... Нехай засяє сріблом волосся вночі нагадує скільки років сплило за течією життя. Не це головне. Поцінується, що благородного встигла зробити людина для родини, своїх співвітчизників, суспільства. Ганна Григорівна одна з тих заслужених жінок-трудівниць, яка щедро несе добро у світ і в ній сама зоріє.

Світлана ТЮТЮННИК

23 ЛЮТОГО — ДЕНЬ ЗАХИСНИКА ВІТЧИЗНИ

Захисник, хай стикається з прикладами мужності, героїзму, виснажливості питаннями: що таке патріотизм, любов до Батьківщини, здатність до самопожертви? З якого віку в людях виникають ці почуття? І хто, власне, стоїть біля витоків формування найвищих людських якостей у підростаючого покоління, а отже, у майбутній війні — захисник Вітчизни. Безумовно, значна роль у формуванні патріота належить родині, та ось як, певно, виглядає казаскопом цих найбагатіших людських якостей. Ті ж, хто навчають юнаків і дівчат ще зі шкільної партії оборонити — викладачі предмету "Захист Вітчизни", до 23 лютого, святя усіх мужніх чоловіків, мають чи не найбільше відношення.

ВИХОВУЄ ЮНАКІВ ПАТРІОТАМИ

Так у Віталій Падалка (на фото ліворуч) — вчитель Зачепилівського ліцею з 15-річним стажем, є викладач, які обрали професію кадрового військового. Серед них Сергій Дроздов, Дмитро Іваненко, Віталій Кароль, Мирослав Сакшен.

проводилися змагання зі стрільби з пневматичної гвинтівки.

У квітні-травні щорічно проводяться навчально-виховні пільгові збори для хлопців — учнів 11 класів, де вони практично відпрацьовують на-

... А почалося все багато років тому. Тоді, будучи ще учнем Зачепилівської школи, найбільше уподобав предмет початкової військової підготовки, який викладав учитель

Микола Миколайович Нипета. Чи не цей факт мав вирішальний вплив на життєвий вибір Віталія Падалки?

Відомо, що вихованці Віталія Леонідовича постійно здобувають перемогу в районних змаганнях військово-спортивних ігор "Зірниця" та "Сокол" ("Джурі"). А у милому році учень 9-А класу на змаганнях "Сокол" ("Джурі") Віктор Дивун посів I місце в області зі стрільби з мачету АК-74.

То ж і звернувся із запитанням, як удається тримати таку досить високу планку?

— Звісно, велику роль відіграють уроки Захисту Вітчизни, та, думаю, що не менше значення має і позашкільна та гурткова робота зі шкільного молоддю. Ось ізовсім недавно в ліцей

вічки і знання, що здобувають на уроках "Захисту Вітчизни". Крім цього, хлопці 11-х класів систематично відвідують військові частини, де ознайомлюються з озброєнням та технікою, побутом військовослужбовців.

Детально зупинився і на підготовці почесної нахти пам'яті біля пам'ятника матері Вітчизни з числа старшокласників до Дня визволення Зачепилівщини та до Дня Перемоги. Відзначив, що щорічно і відповідально відносяться юнаки та дівчата до цієї відповідальної місії.

Також перелічені заходи свідчать про високий рівень військово-патріотичного виховання у Зачепилівському ліцей, а насамперед роботи — сильні, сміливі, мужні захисники Вітчизни.

ПРАЦЮЄ З ВОГНИКОМ У СЕРЦІ

"Кожна людина має відчувати, що вона повинна знайти свою життєву місію... Середній пас криється потенційній творчій діяльності, потрібно лише працювати цілеспрямовано, щоб розкрити цей потенціал". Ці слова відомого Мартіна Лютера Кінга стали ніби девізом для Дмитра Сергійовича Сасинова.

Професію вчителя він обрав не випадково. Ще з дитинства він захоплювався спортом, а у роки навчання в Зачепилівській середній школі із задоволенням відвідував уроки улюбленого вчителя та наставника Олексія Анатолійовича Гехова. Після закінчення школи юнак навчався в Харківській державній академії фізичної культури, отримав спеціальність "Олімпійський спорт". І хоча майбутня професія більше пов'язана з позашкільними установками, для себе ж вирішив — працювати в школі. І мрія збулася. Уже сьомий рік Дмитро Сергійович — вчитель фізичної культури та викладач предмету "Захист Вітчизни" Зачепилівської загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів. На своїх уроках учитель створює умови для покращення фізичної підготовки учнів, підвищення інтересу до уроків фізичної культури, формування здорового способу життя. Він прагне виховати свідомих громадян, справжніх патріотів своєї Батьківщини.

вільна десятиліть тому, взяв на озброєння Дмитро Сергійович, адже він не просто учитель, він — класний керівник, якого учні 8 класу люблять називати "наш татю". І це дійсно так.

"З цього класу нас передали до добрих і міцних рук", — він згуртував наш клас і зараз ми, як одна дружна сім'я", — він завжди виступає, підтримує, допомагає, "ми пам'ятаємо перші батьківські збори, які проводив Дмитро Сергійович — він хвилювався, вперше спілкуючись з батьками, а ми хвилювалися за нього", — ми разом відзначимо дні народження кожного учня класу, а влітку ходимо всім класом відпочивати на природу", — а як смачно він гогує!" — так характеризують свого класного керівника восьмикласники, і дзвється, їм в цьому році задрить, адже прагне Дмитро Сергійович, щоб його вихованці зростали не лише здоровими і освіченими людьми, але й свідомими, творчими особистостями.

"Якщо Віра стане чоловіком, Любов — вітрилом, а Надія — морем, тоді мого сміливо долати освітні хвилі", — говорить Дмитро Сергійович. Тож хай і надалі рясно копосяться щедрими врожаєм Вашо, Дмитре Сергійовичу, вчительська нива, хай вілюються в життя плани, задуми та сподівання. Хай поруч з Вами будуть Віра, Надія, Любов.

НАВЧАЄ ЗАХИЩАТИ БАТЬКІВЩИНУ

Як і всі хлопці в дитинстві він мріяв бути моряком далекого плавання, та життєвий керувальник став планити в освітньому напрямку. Після 1986 року Новомажарівська школа стала середньою, саме Петру Івановичу Ларюкову було доручено читати військово-спортивні заняття із задоволенням та ентузіазмом він прийняв цю пропозицію. Зрозуміло, розпочинати довелося з нуля. Та вже через рік роботи мав "товну бойову готовність" до якісного проведення уроків. Сам оформив кабінет доприписної підготовки, тепер він називається — "Захист Вітчизни". Обладштував кімнату для зберігання зброї, 25-метровий тир для стрільби з маломалберківської гвинтівки, 8-метровий — для стрільби з пневматичної, смугу перешиває тактичне містечко.

Учні з великим задоволенням відвідували тир, набираючись майстерності в стрільбі, загуртовувалися фізично, готувалися до справжнього бою захищати Вітчизну. А переважно їх знав і зміг бути достойним виступи у військових іграх "Зірниця" та "Ориент", перемогти на районному етапі та увійти і перемогти в обласних "Зірниця" — І місце у смугі перешиває відведено добув Анатолій Покотилко. Шкільна нива стала в нагоді у дорослому житті та у справжніх військових діях, тим вихованцем Петра Івановича, яким довелося нести військову службу в Афганістані — Василю Четвіті, Юрою Ситику, Анатолію Берішчу, Миколі Диченку, Віктору Лушкошу, Миколі Пестришову, Віталію Охріно. Двоє з них, Микола Пушкарєвський та Володимир Запорожний, нагороджені Орденом Червоної Зірки.

Випускники школи часто гідують військово-спортивні табори у Бердичіві та Чернівцях, військово-патріотичні збори у міському лісі, возкурні строю і пісні, сміливі кулі під час гри "Зірниця", що привертувалась до військово-спортивних ігор "Зірниця" та "Ориент", перемогти на районному етапі та увійти і перемогти в обласних "Зірниця" — І місце у смугі перешиває відведено добув Анатолій Покотилко. Шкільна нива стала в нагоді у дорослому житті та у справжніх військових діях, тим вихованцем Петра Івановича, яким довелося нести військову службу в Афганістані — Василю Четвіті, Юрою Ситику, Анатолію Берішчу, Миколі Диченку, Віктору Лушкошу, Миколі Пестришову, Віталію Охріно. Двоє з них, Микола Пушкарєвський та Володимир Запорожний, нагороджені Орденом Червоної Зірки.

Випускники школи часто гідують військово-спортивні табори у Бердичіві та Чернівцях, військово-патріотичні збори у міському лісі, возкурні строю і пісні, сміливі кулі під час гри "Зірниця", що привертувалась до військово-спортивних ігор "Зірниця" та "Ориент", перемогти на районному етапі та увійти і перемогти в обласних "Зірниця" — І місце у смугі перешиває відведено добув Анатолій Покотилко. Шкільна нива стала в нагоді у дорослому житті та у справжніх військових діях, тим вихованцем Петра Івановича, яким довелося нести військову службу в Афганістані — Василю Четвіті, Юрою Ситику, Анатолію Берішчу, Миколі Диченку, Віктору Лушкошу, Миколі Пестришову, Віталію Охріно. Двоє з них, Микола Пушкарєвський та Володимир Запорожний, нагороджені Орденом Червоної Зірки.

І зараз доприписовники, яких навчає Петро Іванович, беруть участь у районних та обласних змаганнях та одержують нагороди. Кубок, медалі і грамоту Зачепилівської райдержадміністрації та відділу освіти одержали за І місце у районних змаганнях "Кладиві розв'язати" в 2011 році, І місце — у конкурсній строю та пісні гри "Зірниця" в 2012 році. В змаганнях вибороти у інших чотирьох видах змагань.

Петро Іванович — педагог з 38-річним стажем, погляду величезний учительський досвід, мудрість своїх літ з прозорим, виваженим підходом до роботи, використовує різноманітні техніки навчання. З любов'ю ставиться до своїх вихованців, але поряд з цим вимагає чіткої дисципліни і порядку. Своєю повагою та успіхами у навчанні, змаганнях відрадіують його учні.

Довірку підготувала Леся ГРАММА та Олена КУЖЕЛЬ

ЗУСТРІЛИСЯ НА "ПЕРЕХРЕСТІ КОХАННЯ"

Морозного лютого вечора в районному будинку культури було по-справжньому гарно від потітливих емоцій, радісних усмішок, патки середнь учасників молодіжної шоу-програми "Перехрестя кохання", присвяченої Дню усіх закоханих. Її організовано і проведено за підтримки відділу освіти, молоді та спорту та культури і туризму районної державної адміністрації. Подивитися на захоплююче дійство, пообліблювати за учасників, пережити чудові концертні моменти, до речі, за сучасним планом, зібрався повнітнісінький зал глядачів.

Загалом цього дня на райкварті сцені семеро юнаків і стільки ж дівчат з Лебедюга, Рувчівщини, Нового Мажарового та Бердичів шукали свою ідеальну коханку. Вони у двох конкурсних заходах "Венітка" та "Моя планета" виявилися, відзначилися на сцені з захопленням ведучих Олександра Бондаренка та Лєри Козак, та розкривали свої риси характеру, демонструючи таланти закоханих.

Дівчата здебільшого говорили про

любов і повагу до своїх батьків, сімейні цінності, розповідали, юм себе бачити у майбутньому й милою їм пенсіонерку і чий портрет супутника життя. Хлопці ж під час уявних ситуацій, які моделювали ведучі у конкурсних запитаннях, намагалися бути галантними кавалерами для своїх обрань. А вже в "Моїх талантах" дівчата демонстрували і мистецькі здібності, і вправність у вишнвальницькій справі, декламували вірші, співали пісні, танцювали. Аж четверо хлопців подивували вправністю у приготуванні сьомоніх страв, навіть назвали їх пов'язани з Днем святого Валентина. Двоє спортсменів демонстрували силові прийоми з гірєю. Один конкурсант поділився своїм цінним досвідом — колекціонуванням монет. Він продемонстрував справжній ескарб — свою колекцію.

Під час музичних п'яті перекреслю-

вання були осягли присутні юнаки дівчатами Олена Кожанік, Рівомі Руваченко, Катерині Сорочинська, Олександра Оскарюто.

Прислугою яриски викраденої виступами танцювальні колективи Будинку дитячої та юнацької творчості "Веселивий ровний" та дитячої музичної школи "Стиль" під керівництвом Тетяни Педько. У їх виконанні хоростроєних композицій рясно переплітались елементи різних

танцювальних течій і осядливим акробатичними трюками. І постановка танців, і яскраві костюми — усе гармонійно поєднувалось із музичним супроводом. І по тому, як реагував глядач: емоційно, захоплено "Хіп-хоп" та "Данстрек" стали справжніми родзинками вечора.

Закінчення на 8-ій стор.

ТЕЛЕПРОГРАММА

ПОНЕДЕЛЬНИК 25 ФЕВРАЛЯ	ВТОРНИК 26 ФЕВРАЛЯ	СРЕДА 27 ФЕВРАЛЯ	ЧЕТВЕРТ 28 ФЕВРАЛЯ	ПЯТНИЦА 1 МАРТА	СУББОТА 2 МАРТА	ВОСКРЕСЕНЬЕ 3 МАРТА
УТ-1 06.00 Добре утро, Україна! 06.05 Утрення молитва 06.05 Новини 06.20 Рецепти здоров'я 06.25 АгроЕра 06.30 Смех с доставкой на дом 07.15 Обзор прессы 07.20 Гигабайт 07.25 Страна on line 07.30 Гость студии 07.40 Эра бизнеса 07.45 Хочу все знать 08.15 X/ф "Колдунья" 09.00 Итоги недели 09.35 Экстренный вызов. 221. Неделя 10.15, 04.05 Т/с "Маруся" 11.45 Шеф-повар страны 12.35 Право на защиту 12.55 Темный сидут 13.05 Деловой мир 13.10 Энергоблок 13.20 X/ф "Тебя несут в подполье", 1 с. 14.40 Окно в Америку 15.10 Euronews 15.15 Наука 15.20, 04.00 Деловой мир. Агросектор 15.25 И.Попович "Трембитарь украинской души" 16.00 X/ф "Вечный зов" 18.30 Агро-News 19.00 Сельсовет 19.20 Кривое зеркало 20.55 Официальная хроника 21.00 Итоги дня 22.55 Тройка, Кенно, Секунда удач 23.00, 01.00 Итоги 23.20 Кино в деталях 00.15 От первого лица 00.40 Между строк 04.30 О главном	УТ-1 05.35, 09.00, 21.00 Итоги дня 06.00 Добре утро, Україна! 06.05 Утрення молитва 06.05 Новини 06.20 Рецепти здоров'я 06.25 АгроЕра 06.30 Смех с доставкой на дом 07.15 Обзор прессы 07.20 Стройплощадка 07.25 Страна on line 07.30 Гость студии 07.40 Эра бизнеса 07.45 Хочу все знать 08.15 X/ф "Колдунья" 09.20, 20.55 Официальная хроника 09.25 Аудитория 09.45 Секреты успеха 10.15, 04.05 Т/с "Маруся" 11.45 Т/с "Москва. Три вокзала" 12.35 Шаг к звездам 13.15 Желая счастья 13.35 Деловой мир 13.45 X/ф "Тебя несут в подполье", 2 с. 15.10 Euronews 15.15 Наука 15.20, 04.00 Деловой мир. Агросектор 15.25 И.Попович "Трембитарь украинской души" 16.05 X/ф "Вечный зов" 18.45 Экстренный вызов. 221. Неделя 19.25 Кривое зеркало 21.25 Адреналин 22.55 Тройка, Кенно, Максимум 23.00, 01.00 Итоги 23.20 X/ф "Мужская работа-2", 3 с.	УТ-1 05.35, 21.00 Итоги дня 06.00 Добре утро, Україна! 06.05 Утрення молитва 06.05 Новини 06.10 Спорт 06.20 Рецепти здоров'я 06.25 АгроЕра 06.30 Смех с доставкой на дом 07.15 Обзор прессы 07.20 Гигабайт 07.25 Страна on line 07.30 Гость студии 07.40 Эра бизнеса 07.45 Хочу все знать 08.15 X/ф "Колдунья" 09.00, 20.55 Официальная хроника 09.05 Ожидания 09.30 Правительство на связи с гражданами 10.15, 04.05 Т/с "Маруся" 11.45 Т/с "Москва. Три вокзала" 12.30 Деловой мир 12.50 Книга.ца 13.10 Украинская песня 13.45 X/ф "Тебя несут в подполье", 3 с. 15.10 Euronews 15.15 Наука 15.20, 04.00 Деловой мир. Агросектор 15.25 Культ личности 15.45 X/ф "Вечный зов" 19.05 Кривое зеркало 20.50 Мегалот 22.50 Суперлото, Тройка, Кенно 23.00, 01.00 Итоги 23.20 X/ф "Мужская работа-2", 4 с. 1+1 05.10 ТСН. Избранное 06.00 Служба поиска детей 06.05 ТСН 06.45 Завтрак с "1+1" 07.25 М/ф "Бернард" 10.00 Шесть кадров 10.25 Т/с "Величественные века. Роксолана" 12.25 Т/с "Завтра будет завтра" 14.55, 04.25 Семейные мелодрамы 15.55, 01.05 Простому 17.10 Т/с "Величественные века. Роксолана" 20.15 Т/с "Завтра будет завтра" 22.45, 01.50 Табу 00.05 Т/с "Незабываемое" 02.40 Т/с "Тайна крепости цифров" 03.40 Т/с "Незабываемое" ИНТЕР 05.40 Т/с "Говорит полиция!" 07.00 Новости 07.10 Утро с Интером 09.10 Т/с "Двадцать лет без любви" 11.05 Следствие вели 14.05 Судебные дела 15.00 Семейный суд 16.00 Т/с "По горячим следам-2" 18.10 Т/с "Брак по завещанию" (II) 20.00, 03.30 Подробности 20.30 Т/с "Двадцать лет без любви" 22.25 Т/с "По горячим следам-2" 01.25 X/ф "Особо опасный преступник" (III) 01.05 Д/ф "Странное дело. Морские разбойники" 01.55 X/ф "Месть-искусство" (II)	УТ-1 05.35 Итоги дня 06.00 Добре утро, Україна! 06.05 Утрення молитва 06.05 Новини 06.10 Спорт 06.20 Рецепти здоров'я 06.25 АгроЕра 06.30 Смех с доставкой на дом 07.15 Обзор прессы 07.20 Стройплощадка 07.25 Страна on line 07.30 Гость студии 07.40 Эра бизнеса 07.45 Хочу все знать 08.15 X/ф "Колдунья" 09.15, 20.55 Официальная хроника 09.20 Карaoke для взрослых 10.10, 04.05 Т/с "Маруся" 11.40 Т/с "Москва. Три вокзала" 12.30 X/ф "Тебя несут в подполье", 4-5 с. 14.45, 18.45, 21.20 Деловой мир 14.55 Биадлон. КМ. Спринг (мужчины) 16.30, 04.00 Деловой мир. Агросектор 16.40, 01.45 О главном 17.10 X/ф "Вечный зов", 13 с. 19.05 Кривое зеркало 21.30 Опыт 22.50 Тройка, Кенно, Максимум 23.00, 01.00 Итоги 23.20 X/ф "Мужская работа-2", 5 с. 00.15 От первого лица 00.40 Между строк 02.15 Тельцакадемия 03.15 Секреты успеха 03.45 Сельсовет 1+1 05.10, 16.45 ТСН. Избранное 06.00 Служба поиска детей 06.05, 07.00, 08.00, 09.00, 19.30, 23.55 ТСН 06.45, 07.10, 07.30, 08.05, 09.10 Завтрак с "1+1" 07.25 М/ф "Бернард" 10.00 Шесть кадров 10.25 Т/с "Величественные века. Роксолана" 12.25 Т/с "Завтра будет завтра" 14.55, 04.40 Семейные мелодрамы 15.55, 01.05 Простому 17.10 Т/с "Величественные века. Роксолана-2" 20.15 Т/с "Завтра будет завтра" 22.45 Мок хата с краю 00.10 Т/с "Незабываемое" 01.50 X/ф "Липучка" (II) 03.10 X/ф "Дикая штучка" ИНТЕР 05.40 Т/с "Говорит полиция!" 07.00 Новости 07.10, 07.35, 08.10, 08.35 Утро с Интером 09.10 Т/с "Двадцать лет без любви" 11.05 Следствие вели 14.05 Судебные дела 15.00 Семейный суд 16.00 Т/с "По горячим следам-2" 18.10 Т/с "Брак по завещанию" (II) 20.00, 02.55 Подробности 20.30 Т/с "Двадцать лет без любви" 22.25 Т/с "По горячим следам-2" 20.00, 02.55 Подробности 20.30 Т/с "Двадцать лет без любви" 00.25 Парк автомобильного периода 01.05 Д/ф "Странное дело. Морские разбойники" 01.55 X/ф "Месть-искусство" (II) 01.25 X/ф "Кости" (III)	УТ-1 05.35 Итоги дня 06.00 Добре утро, Україна! 06.05 Утрення молитва 06.05 Новини 06.10 Спорт 06.20 Рецепти здоров'я 06.25 АгроЕра 06.30 Смех с доставкой на дом 07.15 Обзор прессы 07.20, 07.40 Страна on line 07.35 Эра бизнеса 07.45 Хочу все знать 08.15 X/ф "Колдунья" 09.15 Официальная хроника 09.25 Д/ф "Короновская трагедия. Преступление против человечности" 10.15, 03.55 Т/с "Маруся. Возвращение" 11.00 Концертная программа 13.00 Деловой мир 13.10 Предвечерье 13.40 Адреналин 15.15, 03.45 Деловой мир. Агросектор 15.20 Кривое зеркало 16.25 Биадлон 18.15 М.Поплавский. "Шоу продолжается" 18.55 Футбол 21.15 Концерт инструментальной музыки Радио-Бенд А.Фокана 22.55 Тройка, Кенно, Секунда удач 23.00, 01.00 Итоги 23.20 X/ф "Мужская работа-2", 6 с. 00.15 От первого лица 00.40 Твой голос 01.30 О главном 02.00 Итоги дня повтор 02.10 Национальная дива 03.25 Аудитория 04.40 Оксития 1+1 05.25 Т/с "Незабываемое" 06.00 ТСН 06.45 Завтрак с "1+1" 07.25 М/ф "Бернард" 10.00 Шесть кадров 10.25 Т/с "Величественные века. Роксолана-2" 12.25 Т/с "Завтра будет завтра" 14.55 Семейные мелодрамы 15.55 Простому 16.45 ТСН. Избранное 17.10 Т/с "Величественные века. Роксолана-2" 20.15 Вечерний квартал 22.00 X/ф "Липучка" (II) 23.50 X/ф "Дикая штучка" (II) 01.50 X/ф "Средь белого дня" (III) ИНТЕР 05.40 Т/с "Говорит полиция!" 07.00 Новости 07.10 Утро с Интером 09.10 Т/с "Двадцать лет без любви" 11.05 Следствие вели 14.05 Судебные дела 15.00 Семейный суд 16.00 Т/с "По горячим следам-2" 18.10 Т/с "Брак по завещанию-2: Возвращение Сандры" (II) 20.00 Подробности 20.30 Шустер Live 00.00 X/ф "Анализируй то..." (II) 01.45 X/ф "Сумнитель Тодд, демон-парикмахер с Флит-стрит" (III)	УТ-1 До відома мешканців Зачепилівського району! 2 березня 2013 року о 7.00 на ринку селища Зачепилівка відбується ярмарок з продажу привабливої продукції. Бажаючих взяти участь у продажу власної сільськогосподарської продукції запрошуємо на територію ринку селища Зачепилівка. 06.00 Утрення молитва 06.10 Клуб юмора 07.30 Т/ф-концерт "В.Леонтьев. Время летит, буди то ісадиня" 09.05 Школа юного супергеронта 09.25 Как это? 09.50 Опыт 11.15 X/ф "Мираж" 14.55, 16.45 Биадлон 15.50 В гостях у Д.Гордона 18.00 "20-летие Ассоциации автомобилистов Украины" 19.05 Золотой гусь 19.40 Мелодия двух сердец 20.50 Мегалот 20.55 Официальная хроника 21.00, 01.20 Итоги дня 21.25, 01.30 Каблон 21.40 Без цензуры 22.10 Украинская песня 22.50 Суперлото, Тройка, Кенно 23.05 Эра здоровья 23.35 Кино в деталях 1+1 05.05, 19.30 ТСН 06.00 Ремонт + 06.15 X/ф "Мия и миллионер" 08.00 Светская жизнь 09.00 Кто там? 10.10 М/ф "Чин и Дейл" 11.00 Мир наизнанку-4 12.00 М/ф "Бернард" 12.35 X/ф "Последняя песня" 14.45 X/ф "Джордж из джунглей" 16.40 Вечерний квартал 18.30 Рассеши комки-2 20.00 X/ф "Параллельные миры" (II) 22.10 X/ф "Среди белого дня" (II) 00.00 X/ф "Кожа, в которой я живу" (III) ИНТЕР 05.50 Шустер Live 10.00 Вкусное свидание 11.00 Вечерний Киев 12.55 Танок 17.05 Международный фестиваль юмора "Юрмада-2012" 20.00 Подробности 20.25 Международный фестиваль юмора "Юрмада-2012" 22.20 Церемония награждения "Viva! 00.20 X/ф "Лучший друг"	УТ-1 05.25 Предвечерье 06.00 Утрення молитва 06.10 Мир православия 06.40, 00.50 Смех с доставкой на дом 07.10 Сельский час 07.40, 23.40 Жена 09.05 Кто в доме хозяин? 09.30 Шаг к звездам 10.10 Карaoke для взрослых 10.55 Шеф-повар страны 11.45 Честь имею пригласить 12.30 Биадлон 13.25 Ближе к народу 14.00, 04.40 X/ф "Работа над ошибками" 15.20 Золотой гусь 15.55 Биадлон 16.55 Деловой мир 17.25 В гостях у Д.Гордона 18.15 Секреты успеха 18.50 Концерт памяти М.Магомаева "Пока я помню, я живу!" 20.40 Главный аргумент 20.50 Официальная хроника 21.00 Итоги дня 21.25, 02.05 Точка зрения 21.50 Путешествуй по свету 22.20 Фольк-танок 22.55 Тройка, Кенно, Максимум 23.00 Эра бизнеса. Итоги 01.20 Итоги недели 02.55 Книга.ца 1+1 05.20 ТСН 06.05 X/ф "Потому что беременна" 07.50 М/ф 08.10 Ремонт + 09.00 Лото-Забаво 10.10 М/ф "Чин и Дейл" 11.00 Кулинарные курсы с Ю.Высоцкой. Италия, Тоскана 11.25 Шесть кадров 12.20 Воскресенье с Квартилом 13.20 X/ф "Ваша остановка, мадам" 15.20 X/ф "Поцелуй суабы" 19.30, 00.35 ТСН-неделя 20.15 X/ф "Свидание" 22.10 Светская жизнь 23.10 Что? Где? Когда? 01.20 X/ф "Глаза Лауры Марс" 03.05 X/ф "Поцелуй суабы" ИНТЕР 05.05 Подробности 06.00 X/ф "Семья напрокат" 07.40 X/ф "Мы из джаза" 09.30 Школа доктора Комаровского 10.05 Международный фестиваль юмора "Юрмада-2012" 12.05 Т/с "На солнечной стороне улицы" 17.50 X/ф "Сделка" 20.00, 03.30 Подробности недели 20.55 X/ф "Волчий остров" 22.55 X/ф "Спецназ города ангелов" (II) 01.15 X/ф "Дело о пеликанах" (II)

УВАЖАЕМЫЕ ЖИТЕЛИ пос. ЗАЧЕПИЛІВКА. Теплопостачальниця організації ООО "Котельняне величезного комплексу" повідомляє об измененні платіжних реквізитів для рахунків за услуги теплопостачання в 2013 році. Просим при оплаті счетов обращать внимание на правильность заповнення квитанцій. Новіє рахункові реквізити: р/с260373023582, МФО351823; ФНОУ АТ Ошадів м. Харків, код ЄДРРНОУ31555944.
Адміністрація ООО "Котельняне величезного комплексу"

У ПРОГРАМІ МОЖЛИВІ ЗМІНИ

13 лютого — день сіркої втрапи і світлої пам'яті ЛЮБАЧ НАДІІ ТРОХІМІВНИ.
Шість років пройшло відтоді, як перестало битися серце любачкої дружини, сестри, тьоті, бабусі. Не можна вимовити словами того, що залишилося в наших серцях і душах.
Так рано ти пішла, так рано, Ще так багато ти б могла зробити, Без тебе в домі пусто, В серці — рана. Душа без тебе плаче і болить, Ти рани будуть довго й довго заживати. Ти для нас завжди жива! Сумуємо, любимо, пам'ятаємо.
Рідні, святи, друзі.

